

Chapter 22
Alexander Kachan
Ukraine

**In memory of Pastor Alexander Kachan,
Onisim Kowal's nephew and Kowal sisters' cousin from Ukraine
September 13, 1939 - January 27, 2014**

<https://wigowsky.com/parents/kowal/kachan.htm>

I saw Alexander Kachan and his church when I went with Walter Korzuchin to Ukraine in 2007. Kachan was a fantastic pastor! My cousin, Anatoly Wigowsky, drove us from Rovno to Kachan's house near Zdolbuniv.

Alexander Kachan visited America in 1993; with Paul & Elsa Wigowsky's family in Woodburn, Oregon; visit with Ivan & Olga Wigowsky. When Alexander Kachan visited us in Oregon, he had good discussions with my Dad - I would guess the discussions are continuing NOW in "the heavenly world."

Alexander Kachan and his cousin Elsa (Kowal) Wigowsky

At Adolf Wigowsky's house in Woodburn Oregon, with Mihail Khodakovsky

<https://www.youtube.com/watch?v=XPLOIUjOV3Q>

Ukrainian pastor visits California 3-28-1993

First part of the video shows Pastor Alexander Kachan arriving at airport in America

by [Alex Kotsyuba](#)

Apr 16, 2013 (posted on YouTube)

**Ukrainian pastor visits California -- Pastor gives speech (sermon) at Church
(Christians of Evangelical Faith) in San Mateo. **Start at 15:29****

<https://evangelicalfaith.org/>

309 37th Ave, San Mateo, CA, United States, California

(650) 286-0522

Alexander Kachan, interpreter Tony Kozaczuk

«Слава Богу! Я думаю що ви замічаєте що я трошки хвилююся. Коли я їхав сюди сказали що в Америці нелегко проповідувати, тому що там проповідники мають освіту. Але маючи змогу бути серед вас, я буду говорити те що Господь положив на моє серце. І ще раз хочу сказати вибачте. Слава нашому богу, Слава.

Щиро сердечно всіх вас брати та сестри, всі приятелі, вітаю любов'ю Господа нашого Ісуса Христа!

. . . їжджаючи я мав змогу зустрічатися з багатьма братами та сестрами, арівно ж церква де я працюю пастиром, всі просили мене передати декіки я буду в Америці дітям Божим сердечний християнський привіт.

Коротко хочу ознакомити вас: Я є пастиром в церкві Христіани Євангельской Вери П'ятидесятников. Я уже пастором чотири років. Я був діяконом в церкві. 15 років я служив с молодожью в церкві. Я люблю молодь. і Господь дав дуже багато молодих. Ми маємо більше 60 чоловік молоді. Має церкві 90 дітей наших котрі 60 із них учаться в наших недільних школах. Церква наша по кількості не є велика, 180 членів.

На Україні це невелика церква. Як і з вами тут так з нами там вірим є господь наш. Особисто я перши раз в інші країні, і перший раз буду мати проповідь з перекладачем. Можливо в мене не дуже це все добре вийде, але я думаю ми віруюч діти як одна сім'я розуміємо один одного. Бажаю щоб Господь всіх вас благословив мене і брата котрій переводить мене.

Я дякую Богу що можу проповідувати Ісуса Христа розп'ятого. Це для мене велике щастя. Сьогодні я прочитаю слово господнє наскільки Господь дасть открое свише.

(20:56) Я з вами відкриваю **слово Господня Послання апостола Павла до євреїв з 11ї** голови шостий вірш. (Hebrews 11:6) Читаю такі слова вибачаєш, в мене Біблія на російській мові а розумієш: "А без веры угодить Богу невозможно; ибо приходящий к Богу должен веровать, что Он есть, и ищущим Его воздает." На українській мові звучить останні слова так: тим хто шукає його він нагороджує. Одна особа по імені **Захей**, чоловік багатий, начайнік мета. Така коротка біографія його. І ось я читав і всі ми слухали, он іскав видетъ Иисуса, кто он. Що потрібно для цього чоловіка навіщо йому Ісус коли в нього все є багатство положення в світі начальствующій, нащо єму Ісус? Так багато людей думають що коли земне життя їхнє буде упорядоче задовіронє, то це все. Я думаю собі можливо жінка йому сказала, Та кудя ти підеш? Але він це перебов і пішов, ні бачів препятствія, багато народу. Трєтє що я хочу сказати, а **Захей** маленький ростом, тоже препятствія. Але я хочу бачити Ісуса.

Я сказав що він прибігає до такого магического положенія. Збираючись на це дерево, бо я хочу бачити Ісуса. Я хочу бачити його хто він. Він ні шукав Ісуса щоб ізцілитися. Він ні шукав Ісуса щоб уловити його в вопросах. Він ні шукав Ісуса щоб їсти хліб і насититись. А чого він іскав? Що хотів? Я хочу бачити хто він.

Бажаю щоб всіх вас Господь благословив, щоб ви зміцнялися в господі ісусі христе, як що волі божіей нам можна бачитись на цій землі. Бажаю щоб всі зустрілися там і Христа. Ми будем зараз закінчувати на зібрання євангельське. Будемо просить щоб Христос зайшов в наш дім в наше серце. Ми будем дякувати

того котрий є сьогодні з нами, і сказав так, оце я з вами всі дні і до закінчення світу.
В цьому наша радість, в цьому наш тіха, що з нами є завжди наш Ісус Христос . . .»
(молитва)

Finished 43:06

With Paul Komarchuk (30:00 --

9-4-93 filming at backyard of somebody's house (33:00 – end)

***** English translation:

«Thank God! I think you can see that I am a little worried. When I was traveling here, they said that it is not easy to preach in America, because the preachers there are educated. But having the opportunity to be among you, I will say what the Lord has put on my heart. And once again I want to say sorry. Thank our God, Thank you.

Sincerely, brothers and sisters, all my friends, I greet you with the love of our Lord Jesus Christ!

. . . while traveling, I had the opportunity to meet many brothers and sisters, and also the church where I work as a pastor, everyone asked me to convey to God's children a warm Christian greeting while I am in America.

I want to briefly introduce myself: I am a pastor in the Pentecostal Christian Evangelical Church. I have been a pastor for four years. I was a deacon in the church. I served with the youth in the church for 15 years. I love the youth, and the Lord has given me a lot of young people. We have more than 60 young people. The church has 90 of our children, 60 of whom study in our Sunday schools. Our church is not large in number, 180 members.

In Ukraine, it is a small church. As with you here, so with us there, we believe in our Lord. Personally, this is my first time in another country, and the first time I will have a sermon with an interpreter. Maybe it will not work out very well for me, but I think we believing children are as one family, and we understand each other. I wish the Lord to bless all of you and the brother who translates for me.

I thank God that I can preach Jesus Christ crucified. This is a great happiness for me. Today I will read the word of the Lord as much as the Lord will reveal from above.

(20:56) I open with you the word of the Lord, the Epistle of the Apostle Paul to the Hebrews from the 11th chapter, the sixth verse. (Hebrews 11:6) I read these words, excuse me, I have the Bible in Russian, and you understand: "Without faith it is impossible to please God; for he who comes to God must believe that He is, and to those

who seek Him He rewards." In Ukrainian, the last words sound like this: those who seek Him He rewards. One person named Zacchaeus, a rich man, a renowned person of the world. Such is his brief biography. And so, I read, and we all listened, he sought to see Jesus, who He is. What is needed for this man, why does he need Jesus when he has everything, wealth, a position in the world of authority, why does he need Jesus? So many people think that if their earthly life is properly satisfied, then that's all. I think to myself, maybe his wife said to him, But where are you going? But he stopped and went, not seeing any obstacles, many people. The third thing I want to say, Zacchaeus is small in stature, also an obstacle. But he wants to see Jesus.

I said that he resorts to such a prominent position. Going to this tree, because I want to see Jesus. I want to see who he is. He did not seek Jesus to be healed. He did not seek Jesus to catch him in questions. He did not seek Jesus to eat bread and be satisfied. And what did he seek? What did he want? I want to see who he is.

I wish that the Lord bless you all, that you may be strengthened in the Lord Jesus Christ, as if by God's will we can meet on this earth. I wish that everyone will meet Christ there. We will now end with the evangelical meeting. We will ask that Christ come into our home and into our heart. We will thank him who is with us today, and said, behold, I am with you all the days and until the end of the world. This is our joy, this is our peace, that our Jesus Christ is always with us . . . (prayer)

Alexander Kachan and his church, 2007, with his son Sergey Kachan, who also visited us in America, and also preached at the same church that his father preached.

Church where Alexander Kachan was the pastor had a mixture of Pentecostal and Baptist members. Mostly, women sat on the left and men on the right.

Walter Korzuchin, my traveling comanion, asked to speak at Alexander Kachan's church. Pastor Kachan first interviewed Walter before the church, to make sure that he was an evangelist of the same faith, as Walter claimed to be. A funny incident occurred when Walter got up to preach in the morning service and didn't realize that his mixed Pentecostal-Baptist audience was a conservative congregation and was not used to American jokes. Walter was trained at Bethany Bible College to begin a sermon with a humorous "icebreaking" remark or two. That displeased the congregation. In fact, when Walter continued to preach and the audience became nervous about the length of his sermon, the pastor got up and walked down the aisle to where I was seated in the back of the church, and he asked me if Walter would be "capricious" and make a nuisance if he told him to end the sermon. I told Pastor Kachan that he should be any trouble. So Walter sensed that when the pastor returned to the platform that he should be closing what he had to say. That was the end of Walter ever preaching again at that church. The congregation asked the pastor not to allow Walter to preach at the evening service as had been previously planned. Walter felt unappreciated, of course. He told me later that he did not like the Ukrainian people, after all. He was Russian, and proud of it.

+++++

A photo of me with Pastor Kachan, his wife, and daughter.

Seated: Domka (sister of Onisim Kowal) and Lavrin Kachan; Left: Ivan and Anya with son Sasha; Right: Alexander and Luba Kachan with son Sergey. Taken in 1971 at Krivoy Rog ("Crooked Horn"), the longest city (134 km long).

Домка, сестра Онисима Коваля, и Лаврин Качан (сидят); с лева: Иван и Аня и сын Саша; с права: Александр и Люба Качан и сын Сергей. В 1971 году в городе Кривой Рог, самый длинный город (134 км длинны).

Sergey Kachan (son of Alexander Kacha) posted on his Facebook page: January 27, 2014, near Zdolbuniv, Ukraine

28 января в 18:00 начала служения в церкви ХВЕ г. Здолбунов ул. Зеленная 6, где Папа был пастором с 1989 года.

Похороны 29 января с 11:00, за тем же адресом

Качан Олександр Лаврентійович 13.09.1939 - 27.01.2014 " Я змагався добрим змагом, свій біг закінчив, віру зберіг" 2 Тим. 4:7 Качан Олександр Лаврентійович народився 13 вересня 1939 року в селі Боратин Дубенського району Рівненської області в християнській сім'ї Лавріна та Домінікії Качан третьою дитиною. Першу свою проповідь Олександр виголосив в 17 років. В 1957 році він був хрещений Духом Святим. Влітку 1959 року прийняв водне хрещення по вірі. 26 травня 1968 року Олександр одружився з Фадєєвою Любов'ю Петрівною та переїхали жити в місто Здолбунів. Народили вони п'ятеро дітей: чотири сина і одну доньку. В 1979 році Олександр був обраний дияконом церкви ЄХБ в м. Здолбунів, звершував служіння керівника молоді та проводив в Радянські часи успішні розбори Слова Божого. З травня 1989 року звершував служіння пастора церкви ХВС м. Здолбунова. Також в цей період Олександр Лаврентійовичу були довірені служіння старшого пресвітера району, служіння в обласній раді. При його керівництві церквою було побудовано два молитовних будинки. Пастор Олександр Лаврентійович назавжди залишиться в пам'яті людей як людина глибокої думки, мудрого слова, доброго серця, завзята до праці та сяючої посмішки.

Kachan Oleksandr Lavrentiyovych 09/13/1939 - 01/27/2014 "I have fought the good fight, I have finished the race, I have kept the faith" 2 Tim. 4:7 **Kachan Oleksandr Lavrentiyovych was born on September 13, 1939 in the village of Boratyn, Dubno district, Rivne region, in the Christian family of Lavrin and Dominika Kachan, the third child. Oleksandr preached his first sermon at the age of 17. In 1957, he was baptized with the Holy Spirit. In the summer of 1959, he received water baptism by faith. On May 26, 1968, Oleksandr married Fadeeva Lyubovya Petrovna and moved to live in the city of Zdolbuniv. They had five children: four sons and one daughter. In 1979, Oleksandr was elected deacon of the Church of the Holy Cross in the city. Zdolbuniv, served as a youth leader and conducted successful discussions of the Word of God in Soviet times. Since May 1989, he has served as a pastor of the Church of the Holy Spirit in Zdolbuniv. Also during this period, Alexander Lavrentyevich was entrusted with the services of the senior presbyter of the district, service in the regional council. Under his leadership, two prayer houses were built by the church. Pastor Alexander Lavrentyevich will forever remain in the memory of people as a man of deep thought, wise words, a kind heart, a zealous worker and a radiant smile.** <https://wigowsky.com/parents/kowal/kachan/Akachan.htm>